

ปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศและแนวทางการป้องกันอาชญากรรม ทางเพศตามทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม

*The factors of begetting sex crimes and the direction to prevent sex crimes
according to Crime Triangle Theory*

อาจารย์ ดร. สุขุมมา อรุณจิต*

ร.ต.อ.วุฒิพล มั่นเหมาะ**

บทคัดย่อ

อาชญากรรมทางเพศเป็นปัญหาสังคมที่ร้ายแรง การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศรวมถึงแนวทางการป้องกันอาชญากรรมทางเพศตามทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม ด้วยวิธีการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยทั้งหมด 10 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศสามารถแบ่งได้ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านผู้กระทำผิด/คนร้าย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ เสพยาเสพติด ได้รับสิ่งช่วยเหลือจากสื่อ ครอบครัวมีปัญหาหรือแตกแยก บุคลิกภาพเฉพาะ เช่น การควบคุมตนเองต่ำ ขาดความมั่นใจ ซึมเศร้า เก็บกด มีค่านิยมชายเป็นใหญ่ เป็นผู้ใช้ชีวิตที่เสี่ยงภัย และมีกลุ่มเพื่อนที่ช่วยเหลือ 2) ปัจจัยด้านเหยื่อ ได้แก่ อยู่ในภาวะเสพของมีนเมารูปร่างหน้าตาดี แต่งกายล่อแหลม ครอบครัวไม่สมบูรณ์แตกแยกห่างเหิน มีช่วงวัยอยู่ในช่วงวัยรุ่น และมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ 3) ปัจจัยด้านโอกาส ได้แก่ ความใกล้ชิดเนื่องจากเป็นคนรู้จักสนิทสนมกัน เหตุเกิดในเวลากลางคืน-ดึก และอยู่ในสภาพแวดล้อมเสี่ยง พื้นที่เปลี่ยว ลับตาคน ส่วนข้อเสนอแนะในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนปัจจัยความเสี่ยงด้านโอกาส ได้แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ทักษะการป้องกันตนเอง สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาต้องให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมทางเพศ การมีมาตรการ นโยบายตรวจตราความปลอดภัยของพื้นที่ให้มากขึ้น การอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งบูรณาการการปฏิบัติงานของทุกภาคส่วน ส่วนปัจจัยความเสี่ยงด้านผู้กระทำผิด ได้แก่ สถาบันทางสังคมควรอบรมสั่งสอนขัดเกลาให้บุคคลเป็นคนดี มีความประพฤติเหมาะสม สื่อมวลชนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อการนำเสนอสื่อต่างๆ การควบคุมสื่อ การมีมาตรการหรือกฎหมายควบคุมปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม ส่วนปัจจัยความเสี่ยงด้านเหยื่อ ได้แก่ หน่วยงานต่างๆ ต้องร่วมรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ไม่ให้ประชาชนตกเป็นเหยื่อ ประชาชนเองต้องเรียนรู้วิธีการป้องกันตนเอง จากอาชญากรรม การบรรจุความรู้เรื่องอาชญากรรมทางเพศในหลักสูตร การศึกษา และการกำหนดโครงการ กิจกรรมครอบคลุมการป้องกันแก้ไขปัจจัยเสี่ยงการเกิดอาชญากรรม

คำสำคัญ : อาชญากรรมทางเพศ, ปัจจัย, แนวทางการป้องกัน, ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม

*อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

**สารวัตรจราจรสถานีตำรวจภูธรเมืองเชียงราย

Abstract

Sex crimes are serious problem. The purpose of this study is to investigate factors causing the sex crimes as well as the solution to prevent the crimes regarding the Crime Triangle Theory. The study methodology was to synthesize 10 researches. The result of the study found three main factors causing the sex crimes as follows: 1) offender, for example, poverty, drug-addiction, sexually provocative from mass media and friends, broken family, strange personality, social perception in male superiority, unusual personality, 2) victim, for instance, drug-addiction, personal appearance, broken family, teenage, as well as poverty and 3) risk opportunity that is to say familiarity, late night and desolate environment. According to the solution to prevent the sex crimes, there are three main suggestions to handle with the three factors above. The First, the information of the martial art or self-defense must be provided by the relevant agencies. The family and educational institutions must educate people for the defensive measure and the surveillance policy must be operated increasingly in the villages or cities. It's also important to cooperate with the local community to struggle against the crimes. The Second, the offender must be instructed or supported by the social institute to become a good person and have a good behavior. It's the obligation of mass media to present the appropriate information, including to be controlled by law. The Third, people and the social institutes campaign against the sex crime. Self-defensive measure must be trained to people. Also, the knowledge of the sex crime is allocated in the curriculum. It's suggested to cover the public projects or activities with the solutions to handle the risk factors of the sex crimes.

Keyword: Sex crimes, factors, direction to prevent, Crime Triangle Theory

1. หลักการและเหตุผล

อาชญากรรมทางเพศเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์บางกรณีอาจเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน รวมถึงรุนแรงถึงขั้นสูญเสียชีวิต ผลกระทบที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้นจะต้องมีการเฝ้าระวังรักษาเหยื่อ บางรายอาจเกิดบาดแผลขึ้นในจิตใจ ไปตลอดชีวิต ปัญหานี้จึงสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าปัญหาสังคมในด้านอื่นๆ และมีแนวโน้มสูงมากขึ้นทุกปี ดังจะเห็นได้จากการเปิดเผยสถิติสถานการณ์กระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรีของกระทรวงสาธารณสุข ที่ระบุว่าแนวโน้มสูงชันเรื่อยๆ พบมีเด็กและผู้หญิงถูกทำร้าย ทุกๆ 15 นาที เฉลี่ยชั่วโมงละ 4 คน (ไทยรัฐออนไลน์, <http://www.thairath.co.th/content/408556>, สืบค้นเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2559) ฉะนั้นแล้ว ปัญหานี้สมควรได้รับการแก้ไขอย่างรีบเร่ง รวมถึงการพัฒนากระบวนการป้องกันปัญหาอาชญากรรมทางเพศให้มีประสิทธิภาพดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั่วไปในการนำองค์ความรู้ไปปรับประยุกต์ใช้เพื่อหลีกเลี่ยงและป้องกันปัญหา ก่อนที่ปัญหาจะเกิดขึ้น อันจะนำไปสู่ความสูญเสียอย่างประมาณค่าไม่ได้ทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้คนที่อาจกลายเป็นเหยื่อ

2. วัตถุประสงค์

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ที่จะมุ่งศึกษาปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศและแนวทางการป้องกันอาชญากรรมทางเพศตามทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม

3. ระเบียบวิธีการศึกษา

ระเบียบวิธีการศึกษาครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยจากเอกสารงานวิจัยและงานวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับปัจจัยและสาเหตุการเกิดอาชญากรรมทางเพศโดยมีขั้นตอนการคัดเลือกเป็นขั้นตอน ขั้นแรกผู้ศึกษาใช้คำสำคัญ ได้แก่ คำว่า “อาชญากรรมทางเพศ” “การกระทำผิดทางเพศ” “ข่มขืน” ในการค้นหาเอกสารทางอินเทอร์เน็ต หลังจากนั้นจึงทำสืบค้นเอกสารงานวิจัยที่ปรากฏจากขั้นแรกทั้งในห้องสมุด รวมถึงเว็บไซต์ต่างๆ เพื่อพิจารณาถึงคุณภาพและความสมบูรณ์ของเอกสารงานวิจัยทั้งหมด ได้จำนวน 10 เรื่อง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เรื่องที่ 1 การศึกษาของจุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2557). ในงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย

เรื่องที่ 2 การศึกษาของสุสัสมหา ยิ้มแย้ม สุจิตรา เทียนสวัสดิ์และสุจิตรา ชัยวุฒ (2554) เป็นการศึกษาในบทความเรื่องการถูกละเมิดทางเพศ และความรุนแรงในครอบครัวสตรีในสถานประกอบการ

เรื่องที่ 3 การศึกษาของเอกภพ อินทวิวัฒน์ (2541) ในวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศ ศึกษาเฉพาะ ผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา

เรื่องที่ 4 การศึกษาของพวงเพ็ญ ใจกว้าง (2542) ในวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยทางสังคมกับการ
ข่มขืนกระทำชำเราเด็กของผู้ต้องขังชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางอุตรธานี

เรื่องที่ 5 การศึกษาของสุวรา แก้วนุ่นและทักษพล ธรรมรังสี (2554) ในงานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการ
การคุกคามทางเพศในกลุ่มเด็กและเยาวชน ภายใต้อิทธิพลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เรื่องที่ 6 การศึกษาของธนะชัย ผดุงธิตติ (2545) ในวิทยานิพนธ์เรื่องสื่อลามกกับผู้กระทำความผิด
ทางเพศ

เรื่องที่ 7 การศึกษาของชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีและอุนิษา เลิศโตมรสกุล (2551) ในงานวิจัย
เรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ กรณีการข่มขืนและ
การโหมหนิงของเด็กและเยาวชนชายในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ

เรื่องที่ 8 การศึกษาของฉัตรทิพย์ ชูชื่นกลิ่น (2556) ในวิทยานิพนธ์เรื่องสภาพครอบครัวและ
สภาพแวดล้อมทางสังคมที่ทำให้เด็กตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็ก
ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศที่เข้ามาใช้บริการของศูนย์พึ่งได้โรงพยาบาลตำรวจ

เรื่องที่ 9 การศึกษาของสิริพร ตั้งชัยวัฒนา (2545) ในวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยทางด้านครอบครัว
ที่ก่อให้เกิดการกระทำทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กหญิงโดยสมาชิกในครอบครัว

เรื่องที่ 10 การศึกษาของพรศิริ มูลติชัย (2541) ในวิทยานิพนธ์เรื่องปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม
ที่มีความสำคัญกับระดับความรุนแรงของการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน

4. ผลการศึกษา

ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) สามารถนำมาใช้ในการอธิบายถึง
สาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ทั้งนี้ Ronald V. Clarke John Eck. (2003 : 26)
กล่าวถึงส่วนประกอบของสามเหลี่ยมอาชญากรรม 3 ด้าน คือ

1) ผู้กระทำความผิด/คนร้าย (Offender) หมายถึง ผู้ที่มีความต้องการ (Desire) จะก่อเหตุหรือลงมือ
กระทำความผิด

2) เหยื่อ (Victim)/เป้าหมาย (Target) หมายถึง บุคคล สถานที่ หรือวัตถุสิ่งของที่ผู้กระทำความผิด
หรือคนร้าย มุ่งหมายกระทำต่อ หรือเป็นเป้าหมายที่ต้องการ

3) โอกาส (Opportunity) หมายถึง ช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสมที่ผู้กระทำ
ผิดหรือคนร้าย มีความสามารถจะลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม

เมื่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ครบองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น จะทำให้เกิด
อาชญากรรมขึ้นได้ง่าย ทฤษฎีดังกล่าวนี้มีการนำเสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
หรือการป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรมได้ โดยต้องพยายามทำให้องค์ประกอบของทฤษฎีสามเหลี่ยม
อาชญากรรม ด้านใดด้านหนึ่งหายไป ซึ่งจะทำให้อาชญากรรมไม่เกิดขึ้น

ปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศ

เมื่อผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรมทางเพศ พบผลการศึกษาดังตามตารางที่ 1 แสดงปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศ แบ่งตามองค์ประกอบด้านต่าง ๆ จากทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม 3 ด้านได้ดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยด้านผู้กระทำผิด/คนร้าย (Offender) พบว่า ส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสุขภาพเสพติด รองลงมาเป็นลำดับสอง คือการได้รับสิ่งยั่วยุจากสื่อ รองลงมาเป็นลำดับสาม คือ ครอบครัวมีปัญหาหรือแตกแยกและบุคลิกภาพเฉพาะ เช่น การควบคุมตนเองต่ำ ขาดความมั่นใจ ซึมเศร้า เก็บกด รองลงมาคือ มีค่านิยมชายเป็นใหญ่ เป็นผู้ใช้ชีวิตที่เสี่ยงภัย และลำดับสุดท้ายคือ มีกลุ่มเพื่อนที่ยั่วยุ

2) ปัจจัยด้านเหยื่อ (Victim)/เป้าหมาย (Target) พบว่าเหยื่อมักเป็นผู้ที่อยู่ในภาวะมีนเมาจากการเสพของมีนเมาและครอบครัวไม่สมบูรณ์แตกแยกรองลงมา ได้แก่ เหยื่อมีรูปร่างหน้าตาดี แต่งกายล่อแหลม ห่างเหิน มีช่วงวัยอยู่ในช่วงวัยรุ่น และมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

3) ปัจจัยด้านโอกาส (Opportunity) การศึกษาค้นคว้าพบว่าปัจจัยที่เสี่ยงการเกิดอาชญากรรมทางเพศมากที่สุด คือปัจจัยด้านโอกาสส่วนใหญ่เกิดจากความไว้วางใจสนิทสนมระหว่างผู้กระทำและเหยื่อ ซึ่งความใกล้ชิดเนื่องจากเป็นคนรู้จักสนิทสนมกัน รองลงมาคือโอกาสการเกิดเหตุมักเกิดในเวลากลางคืน – ดึก และการอยู่ในสภาพแวดล้อมเสี่ยง พื้นที่เปลี่ยว หรือลับตาคน

ตารางที่ 1 แสดงปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศ

งานวิจัย*	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม
ปัจจัย											
	ผู้กระทำ										
เสพยา	√			√	√				√	√	5
รายได้ต่ำ	√		√	√		√			√		5
ค่านิยมชายเป็นใหญ่	√								√		2
ครอบครัวแตกแยก				√		√			√		3
ถูกยั่วยุจากสื่อ				√		√	√			√	4
บุคลิกภาพเฉพาะบุคคล							√		√	√	3
กลุ่มเพื่อนยั่วยุ							√				1
การใช้ชีวิตที่เสี่ยงภัย							√			√	2

งานวิจัย*	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม
เหยื่อ											
วัยรุ่น	√										1
หน้าตา รูปร่างดี	√										1
แต่งกายหล่อแหลม	√										1
เสพของมีเงินเมา	√	√									2
รายได้ต่ำ								√			1
ครอบครัว ไม่สมบูรณ์แตกแยก								√	√		2
โอกาส											
เหตุเกิดเวลา กลางคืน - ดึก	√	√		√	√				√		5
อยู่ในพื้นที่เปลี่ยว สภาพแวดล้อมเสี่ยง	√		√	√				√		√	5
ความไวใจ สนิทสนม	√	√	√	√	√			√	√	√	8

*หมายเหตุ: รายชื่องานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์ปรากฏอยู่ในส่วนของเอกสารอ้างอิง

5. บทสรุป

ปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศทั้งในส่วนของผู้กระทำผิด เหยื่อและโอกาส ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ แนวทางการป้องกันอาชญากรรมทางเพศ จึงต้องเป็นไปในส่วนของการป้องกันควบคุมทั้ง 3 องค์ประกอบในลักษณะของความเข้มข้นของกฎหมายซึ่งอาจจะได้ผลในระยะสั้น ส่วนในระยะยาวคงเป็นการส่งเสริมความรู้ในการป้องกันตนเองของประชาชน การปลูกฝังค่านิยมในเรื่องความเสมอภาคทางเพศ และการควบคุมสื่อการศึกษาในเรื่องปัจจัยการเกิดอาชญากรรมทางเพศและแนวทางการป้องกันนี้จะเป็ประโยชน์อย่างยิ่งในการที่ประชาชนทั่วไปจะนำเอาองค์ความรู้เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อหลีกเลี่ยงและป้องกันปัญหาที่ปัญหาจะเกิดขึ้นอันจะนำไปสู่ความสูญเสียที่ประเมินค่าไม่ได้

6. ข้อเสนอแนะการป้องกันอาชญากรรมทางเพศ

แนวทางในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศตามทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) ตามปัจจัยเสี่ยงการเกิดอาชญากรรมทั้ง 3 ด้าน เรียงตามลำดับปัจจัยเสี่ยงมากที่สุดไปจนน้อยที่สุดคือด้านโอกาส ด้านผู้กระทำผิด และด้านเหยื่อ มีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงด้านโอกาส

ปัจจัยเสี่ยงด้านโอกาสต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศ มีข้อเสนอแนะที่จะเป็นแนวทางการป้องกันอาชญากรรมด้วยการตัดโอกาสของการเกิดอาชญากรรมทางเพศ ซึ่งนับเป็นแนวทางที่ดีที่สุดของการป้องกันอาชญากรรมตามทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรมมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การลดความเสี่ยงของปัจจัยด้านคนใกล้ชิดสนิทสนม จากผลการศึกษาที่พบว่าอาชญากรรมทางเพศมักเกิดจากคนใกล้ชิดที่เหยื่อมีความสนิทสนมคุ้นเคยด้วยมากที่สุด การป้องกันปัญหาอาชญากรรมทางเพศจึงควรเป็นการสร้างความแข็งแกร่งให้กับผู้ที่อาจตกเป็นเหยื่อ ซึ่งได้แก่ ประชาชนทุกเพศทุกวัย ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนทั่วไป มีทักษะด้านศิลปะการป้องกันตนเอง ด้วยการจัดกิจกรรม โครงการต่างๆ ไว้บริการประชาชน เช่น การจัดหลักสูตรการฝึกอบรมศิลปะการป้องกันตัวเบื้องต้น การจัดตั้งศูนย์ฝึกศิลปะการป้องกันตนเองในทุกอำเภอ เป็นต้น

การสร้างความแข็งแกร่งให้แก่ประชาชนมีความจำเป็นมากเพราะการเกิดอาชญากรรมทางเพศอาจเป็นภัยคุกคามประชาชนอย่างคาดไม่ถึง ผู้กระทำความผิดอาจเป็นได้ทั้งคนแปลกหน้าและคนที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคยกันนั่นเอง การมีทักษะการป้องกันตนเองเพื่อการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ที่เลวร้ายจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

2. สถาบันต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ควรแสดงบทบาทหน้าที่ในการอบรมสั่งสอน ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่บุคคลเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศเพื่อให้บุคคลรู้จักระมัดระวังตนเองในการวางตัวกับเพศตรงข้าม ไม่ควรไว้วางใจต่อเพศตรงข้ามให้มากจนเกินไปแม้จะเป็นคนรู้จักใกล้ชิดสนิทสนมกันก็ตาม รวมไปถึงการรู้จักหลีกเลี่ยงการอยู่ในสถานที่ลับตาคน สถานที่เปลี่ยว การหลีกเลี่ยงการเดินทางยังพื้นที่เสี่ยง การไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนการไปห้องพักของเพศตรงข้ามและการหลีกเลี่ยงเสพของมีนเมาการระมัดระวังตนเอง ไม่ใช่ชีวิตอย่างประมาทพึงตระหนักไว้เสมอว่าอาชญากรรมทางเพศเกิดได้กับทุกคน ทุกที่ ทุกเวลา

3. ปัจจัยเสี่ยงด้านสถานที่ที่เป็นพื้นที่เปลี่ยว ลับตาคนเป็นสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงกับการเกิดเหตุอาชญากรรมดังนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบควรมีการปรับสภาพแวดล้อมเพื่อลดโอกาสการก่ออาชญากรรม อาทิ การสร้างรั้วหรือสิ่งกีดขวางมิให้ผู้ก่อเหตุใช้สถานที่เปลี่ยวในการก่อเหตุ การปรับพื้นที่ที่เสี่ยงเกิดเหตุร้ายบ่อยครั้งให้เป็นที่โล่ง ติดตั้งไฟที่สามารถเห็นบริเวณแวดล้อมได้รอบๆ การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เป็นต้น เป็นการดำเนินการแก้ไขปัญหาก่อนที่จะเกิดอาชญากรรมทางเพศในพื้นที่ดังกล่าว

4. ปัจจัยเสี่ยงด้านเวลา ซึ่งจากการศึกษาพบว่าเหตุอาชญากรรมทางเพศมักจะเกิดขึ้นในเวลา กลางคืนหรือช่วงดึก ดังนั้นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการรักษาความสงบและความปลอดภัยของประชาชนควรมีมาตรการหรือนโยบายการตรวจตราความเรียบร้อยของพื้นที่ให้มากขึ้น โดยเฉพาะในยามวิกาลที่มักเกิดเหตุร้าย

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมควรมีแผนและนโยบายในการบูรณาการการปฏิบัติงาน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทางเพศ สนับสนุนให้สมาชิกในชุมชนช่วยกันเฝ้าระวังการเกิดอาชญากรรมทางเพศ เช่น การช่วยกันสอดส่องดูแลเฝ้าระวังพฤติกรรมของบุคคลหรือครอบครัวในชุมชนที่อาจมีความเสี่ยงที่จะเกิดเหตุ การตั้งเวรยามในการตรวจตราความเรียบร้อยความปลอดภัยในชุมชน การร่วมกันจัดการกับพื้นที่ที่มีความเสี่ยงเกิดอาชญากรรมในชุมชน เพื่อขจัดโอกาสในการก่อเหตุอาชญากรรม เป็นต้น

6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ควรมีการบูรณาการการปฏิบัติงานของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงแผนการปฏิบัติงาน ระเบียบการปฏิบัติงาน มาตรการ รวมถึงการปรับปรุงแผนกำลังพล เทคนิค อุปกรณ์ ให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงด้านผู้กระทำผิด

สำหรับข้อเสนอแนะในการป้องกันอาชญากรรมจากสามเหลี่ยมอาชญากรรมนั้นหากจะป้องกันโดยการแก้ไขที่ตัวอาชญากรหรือที่ตัวผู้กระทำความผิดนั้นค่อนข้างที่จะทำได้ยาก จากการวิเคราะห์จากทฤษฎีอาชญากรโดยกำเนิด (Born Criminal) หรือทฤษฎีตราบาป (stigma) อาจยังเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้อย่างเต็มที่ เพราะเมื่อบุคคลสบโอกาสก็สามารถจะกระทำความผิดได้ รวมไปถึงสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความไม่เป็นธรรมในสังคมที่บีบคั้นเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการกระทำผิดเหล่านั้น ดังสะท้อนในผลการศึกษาว่าผู้กระทำความผิดจำนวนไม่น้อยมาจากผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่ำ แต่อย่างไรก็ตามหากทุกภาคส่วนให้ความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ปัญหาอาชญากรรมทางเพศในส่วนของปัจจัยผู้กระทำผิดก็มีแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังนี้

1. สถาบันครอบครัว มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการขัดเกลาบุคคลด้วยการอบรมสั่งสอนสมาชิกในครอบครัวให้เป็นคนดี มีจิตสำนึกที่ดี มีค่านิยมที่ดีให้เห็นคุณค่าความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ส่งเสริมการให้เกียรติซึ่งกันและกัน การปฏิบัติต่อกันตามบทบาท หน้าที่อย่างเหมาะสม ทั้งนี้สถาบันครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ คำแนะนำ และปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างในเรื่องเพศแก่สมาชิกในครอบครัว เพราะครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของสมาชิกในครอบครัว รวมถึง มีบทบาทในการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสมาชิกในครอบครัวให้กลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคมได้

2. สถาบันการศึกษา ควรให้การอบรมสั่งสอนผู้เรียนในสถาบันการศึกษาให้มีทั้งความรู้ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรม อบรมสั่งสอนให้รู้จักผิดชอบชั่วดีการประพฤติปฏิบัติตัวเป็นคนดี ไม่สร้างปัญหาความเดือดร้อนให้แก่สังคมในอนาคต

3. สถาบันสื่อมวลชน สื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลอย่างยิ่ง เช่น สื่ออินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง เป็นต้น สื่อมวลชนเองจะต้องมีจรรยาบรรณเพียงพอในการเห็นประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเองเพียงเท่านั้น

4. ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย สามารถเข้าถึงสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างรวดเร็ว ง่ายดาย ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องยากลำบากในการควบคุมมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามหน่วยงานที่ควบคุมสื่อ เช่น คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) จะต้องมีมาตรการตรวจสอบสื่อต่างๆ อย่างเคร่งครัดรัดกุม และให้มีความละเอียดรอบคอบมากขึ้น เพื่อควบคุมไม่ให้สื่อนำเสนอสิ่งยั่วยุ จนกลายเป็นปัจจัยที่อาจจะก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ

5. ควรมีนโยบาย กฎหมาย มาตรการควบคุมปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมทางเพศ เช่น สารเสพติดชนิดต่างๆ ดังนั้นจะต้องมีกฎหมายหรือมาตรการการควบคุมสารเสพติด เช่น การมีมาตรการหรือกฎหมายการจำหน่ายสุราให้กับเด็กและเยาวชนที่เข้มงวดมากขึ้น การมีกฎหมาย ป้องกันปราบปรามยาเสพติด การค้าประเวณีอย่างจริงจัง เพื่อเป็นการลดสิ่งเร้าที่เป็นปัจจัย กระตุ้น การเกิดอาชญากรรม

6. มุ่งเน้นการออกมาตรการหรือนโยบายเพื่อลดหรือควบคุมจำนวนผู้กระทำความผิดหรือคนร้าย โดยอาจเน้นเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Theory) เช่น การส่งเสริมนโยบายการกวาดล้างและปราบปรามยาเสพติดที่เข้มงวดมากขึ้น การกำหนดมาตรการการควบคุมสถานบันเทิง ตอนกลางคืน การตรวจแหล่งอบายมุข แหล่งช้อปปิ้งที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมให้บ่อยครั้งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการป้องกันอาชญากรรมทางเพศเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงด้านด้านเหยื่อ

ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางป้องกันอาชญากรรมทางเพศแก่ผู้ที่มีโอกาสตกเป็นเหยื่อเป็นอีกหนทางหนึ่ง ที่สามารถกระทำได้ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าประชาชนไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดก็สามารถตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้หากมีความอ่อนแอแสดงออกให้เห็น ทั้งนี้องค์ประกอบร่วมของความอ่อนแอภายนอก ที่กล่าวถึง เช่น รูปร่าง หน้าตา วัย การแต่งกาย เครื่องประดับ การแสดงออกถึงอาการมีเมมา เป็นต้น ดังนั้นการป้องกันอาชญากรรมจึงจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างความแข็งแกร่งให้ผู้ที่มีโอกาสจะกลายเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพื่อให้สามารถปกป้องคุ้มครองตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องเข้าไปมีบทบาทในเชิงรุกเพื่อป้องกันปัญหาในรูปแบบต่างๆ อาทิ การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ต่อประชาชนในการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากอาชญากรรมทางเพศเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น ความรู้เรื่องการเกิดอาชญากรรมทางเพศ ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศ เช่น การวางตัวที่ไม่ประมาททั้งกับคนรู้จักใกล้ชิดและคนแปลกหน้า การหลีกเลี่ยงเข้าไปในที่เปลี่ยว เพียงลำพัง การออกจากบ้านยามวิกาล การงดใช้ยาเสพติดทุกประเภท การไม่แต่งตัวล่อแหลม การเลี่ยงใส่เครื่องประดับของที่มีค่า เป็นต้น

2. ประชาชนทั่วไปควรแสวงหาความรู้เพื่อเรียนรู้วิธีการป้องกันตนเองเบื้องต้น เมื่อประสบ สถานการณ์คับขันด้วยการเข้าอบรม ฝึกฝนทักษะด้านศิลปะการป้องกันตนเอง การเรียนรู้วิธีการใช้มีด หรืออุปกรณ์ป้องกันตนเองชนิดต่างๆ

3. สถาบันการศึกษา ควรมีบทบาทในการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันตนเอง เพื่อไม่ให้ถูกล่อลวงจนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ ในหลักสูตรการศึกษา เพื่อสร้างพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ให้แก่ผู้เรียนทุกคน

4. การกำหนดโครงการ กิจกรรม หรือมาตรการต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรคำนึงถึงการดำเนินการที่ครอบคลุมการป้องกันแก้ไข โดยพิจารณาจากปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมให้รอบคอบ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ตัวผู้ก่อเหตุ การตัดช่องโอกาสความเสี่ยงของการเกิดอาชญากรรมและผู้เสียหายหรือเหยื่อ โดยพิจารณาให้มีการดำเนินการที่ควบคู่กันไป เพื่อให้การป้องกันอาชญากรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข. (2559). **สร.พบเด็ก-ผู้หญิง' ถูกทำร้ายทุก 15 นาที ล่วงละเมิดทางเพศที่ 1.**
ไทยรัฐออนไลน์, <http://www.thairath.co.th/content/408556>, สืบค้นเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2559
- กองบังคับการตำรวจนครบาล 6. (2559). **ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม.**
<http://metropolicediv6.com/>, สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2559.
- Ronald V. Clarke John Eck. (2003). **Become a Problem Solving Crime Analyst In 55 small steps.**
<http://www.popcenter.org/library/reading/pdfs/55stepsUK.pdf>, retrieve on August 19, 2016.
- จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย. (2557). **ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย.**
www.researchgate.net, สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2559.
- ฉัตรทิพย์ ชูชื่นกลิ่น.(2556). **สภาพครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ทำให้เด็กตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศที่เข้ามาใช้บริการของศูนย์พึ่งได้โรงพยาบาลตำรวจ. ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีและอุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2551). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ กรณีการข่มขืนและการโทรมหญิงของเด็กและเยาวชนชายในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ. สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.**
- ธนะชัย ผดุงจิตติ. (2545). **สื่อลามกกับผู้กระทำความผิดทางเพศ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สังคมสงเคราะห์ศาสตร์.**
- พรศิริ มูลติชัย. (2541). **ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีความสำคัญกับระดับความรุนแรงของการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.**
- พวงเพ็ญ ใจกว้าง. (2542). **ปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืนกระทำชำเราเด็กของผู้ต้องขังชาย : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**
- สิริพร ตั้งชัยวัฒนา. (2545). **ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่ก่อให้เกิดการกระทำทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กหญิงโดยสมาชิกในครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**
- สุวรา แก้วนุ้ยและทักษพล ธรรมรังสี. (2554). **พฤติกรรมการคุกคามทางเพศในกลุ่มเด็กและเยาวชนภายใต้อิทธิพลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.**

สุสันหา ยิ้มแย้ม สุจิตรา เทียนสวัสดิ์และสุจิตรา ชัยวุฒ. (2554). “การถูกละเมิดทางเพศ และความรุนแรงในครอบครัวสตรีในสถานประกอบการ” ในวารสารสภาการพยาบาล. ปีที่ 26 ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2554.

เอกภพ อินทวิวัฒน์. (2541). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมทางเพศ ศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ (สังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรม) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.